

Arrest

nr. 253 132 van 20 april 2021
in de zaak RvV X VIII

In zake: X, vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61 b5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X namens hun minderjarig kind X, die verklaart van Italiaanse nationaliteit te zijn, op 7 december 2020 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 september 2020 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BUEKENHOUT, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de destijds bevoegde minister beslist op 28 september 2020 tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 42ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het

koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

*Naam: [S.]
Voorna(a)m(en): [P.S.]
Nationaliteit: Italië
Geboortedatum: [xx.xx.2017]
Geboorteplaats: Eigenbrakel
Rr: [...]*

Verblijvende te: [...]

Reden van de beslissing:

Betrokkene bekwam automatisch, bij geboorte, het verblijfsrecht als kind van [S.,L.] [...] overeenkomstig art. 40bis van de wet van 15.12.1980.

Heden werd een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de moeder van betrokkene, derhalve dient ook het verblijfsrecht van het kind beëindigd te worden. Dit overeenkomstig art. 42ter, §1, 1° van de wet.

Betrokkene is minderjarig, nog maar een kleuter, vandaar dat redelijkerwijze ertoe kan besloten worden dat de kleuter niet als EU-burger zelf op enige manier aan de verblijfsvoorwaarden voldoet waardoor alsnog het verblijfsrecht zou kunnen verder gezet worden. Er is ook geen sprake van een ander gezinslid waar het kind verblijfsrecht zou kunnen aan ontlenuen. De vader van het kind heeft niet de EU-nationaliteit. De man heeft verblijfsrecht gekregen net omdat hij deel uitmaakte van het gezin van betrokkene. Er zal moeten onderzocht worden of hij zijn verblijfsrecht kan verder zetten gezien het verblijfsrecht van zijn kinderen werd beëindigd. Het er eerder in het belang van de vader, alsook van de kinderen, dat hij mee verhuisd naar het buitenland. Op die manier kan het gezinsleven van betrokkene, ook met zijn vader, worden gevrijwaard.

Overeenkomstig art. 42ter, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980 dient ook rekening gehouden te worden met een aantal humanitaire elementen. Vooreerst is er de leeftijd van het betrokken kind. Het kind is uiterst jong. In deze kan dit een voordeel zijn. Redelijkerwijze kan gesteld worden dat een jong kind zich eerder makkelijk kan aanpassen aan een nieuwe omgeving, aan andere levensomstandigheden. Het belangrijkste is dat het vergezeld wordt door de voornaamste zorgdrager. Gezien het kind officieel gedomicilieerd is bij de Italiaanse moeder, mag worden aangenomen dat zij de voornaamste zorgdrager is. Het kind hoeft dus geen nadeel te ondervinden van deze beslissing. Niets sluit trouwens op dit moment uit dat de vader ook het kind kan vergezellen, voor zover de moeder en de vader dit in het belang van de kinderen achten. Het kind is zoals gezegd in België geboren. Wat de duur van het verblijf betreft dient echter terug opgemerkt te worden dat het kind uiterst jong is en zich dus nog niet kan gehecht hebben aan een verblijfplaats. Voor een kind is het gezelschap van de voornaamste zorgdrager veel belangrijker dan de plaats van verblijf. Betreffende de gezonsheidstoestand van het kind is ons niets ongunstig bekend. De gezinssituatie werd eigenlijk al besproken. Het beëindigen van het verblijfsrecht van het kind is in overeenstemming met zijn gezinssituatie. Immers het beëindigen van het verblijfsrecht van de moeder van het kind is de aanleiding van deze beslissing. Daarmee kan het gezinsleven van het kind worden gevrijwaard. Het kind wordt op die manier niet gescheiden van de moeder. Wat betreft de economische situatie, sociale en culturele integratie valt niets bijzonder op te merken. Daartoe is het kind te jong. Dit kind heeft kennelijk wel de Belgische nationaliteit. In hoeverre het kind over een Italiaans paspoort beschikt is ons echter onbekend. Voor zover dit nog niet het geval zou zijn, is het uiteraard aan de moeder om zich tot haar ambassade te wenden. Als EU-kind is het redelijk te stellen dat het kind naar de toekomst toe, gelijkaardige kansen tot integratie, huisvesting, scholing, medische verzorging, gezinsleven moet kunnen krijgen in gelijk welke lidstaat waar zijn moeder zich wenst te vestigen. Dat is nu eenmaal waar het vrij verkeer voor staat. Niet in het minst moet dit lukken in het land waarvan het kind de nationaliteit draagt.

Het verblijfsrecht van het kind wordt beëindigd.”

2. Over de gevolgen van het arrest van de Raad van 20 april 2021 met nr. 253 131

2.1. De bestreden beslissing houdt in dat het recht op verblijf van meer dan drie maanden van verzoeker wordt beëindigd in toepassing van artikel 42ter, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat luidt als volgt:

“Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen :

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;”.

De beslissing geeft aan te zijn genomen omwille van de eerdere beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden van de moeder van verzoeker (*“Heden werd een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de moeder van betrokkene, derhalve dient ook het verblijfsrecht van het kind beëindigd te worden”*).

2.2. In voormeld arrest ging de Raad over tot de nietigverklaring van de beslissing van 28 september 2017 tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden van de moeder van verzoeker. Ingevolge deze vernietiging is de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden van de moeder met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verdwenen en wordt deze geacht nooit te hebben bestaan. Aldus kan de bestreden beslissing van dezelfde datum – die uitdrukkelijk aangeeft te zijn genomen op basis van deze vernietigde beslissing – evenmin standhouden. Een goede rechtsbedeling vereist dat ook de thans bestreden beslissing uit het rechtsverkeer wordt verwijderd via een vernietiging.

2.3. Om deze redenen dient geen uitspraak meer te worden gedaan over de in het voorliggende verzoekschrift aangevoerde middelen en het verweer erop, ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 september 2020 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS